ព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខ:៦៦
ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០១
សាលដីកា
លេខ:១១៦
ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅៈ

១-ឯកឧត្តម **ឌឹត មុន្នី** ជាប្រធាន
២-លោក **ជីវ កេង** ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៣-លោក **ឈឹម ស៊ីផល** ជាចៅក្រម
៤-លោក **ប្រាក់ គឹមសាន** ជាចៅក្រម
៥-លោក **សោម សិរិវឌ្ឍ** ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

-លោក **អ៊ូ សុផុន**

តំណាងមហាអយ្យការ

-លោក **សាយ សារី** ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះ លើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាលេខ៤៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩៣ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ ថង សិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ (Tongstit lelapratak) ភេទប្រុស អាយុ ៣៧ឆ្នាំជាតិថៃ មុខរបរ តំណាងឱ្យក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជ ទីលំនៅ ផ្ទះលេខ៣៣ វិថីសម្តេចចក្រីប៉ុន ផ្លូវលេខ២០៨ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។

មានមេធាវី លោកស្រី កែវ គឹមសាន

និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះវ៉ាន់ ស៊ូអៀង ភេទប្រុសអាយុ ៤៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរពាណិជ្ជករទីលំនៅផ្ទះលេខ៩០ ផ្លូវព្រះសីហនុ សង្កាត់បឹងកេងកង ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ។

មានមេធាវី លោក ជូ ចាន់ធារ៉ា

អំពីវិវាទ៖ សុំប្តឹងមោឃៈភាពកិច្ចសន្យា

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមករាឆ្នាំ២០០១ របស់លោកស្រី កែវ គឹមសាន ប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៦៦ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការកំពូល។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១៨-៥-១៩៩៨ របស់ដើមចោទលោក វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ប្តឹងសុំមោឃៈភាពកិច្ចសន្យាវាងក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា និងខ្លួន និងទាមទារប្រាក់ USD975OO (កៅសិបប្រាំពីរពាន់ប្រាំរយដុល្លាអាមេរិកគត់) ពីឈ្មោះថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ (Tongstit lelapratak) ជាប្រធានក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា និង ឈ្មោះ ឡាយ គឹមថង (Lai kim Tong) ជាប្រធានចាត់ការទូទៅ នៃក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា។ ការរកស៊ីរួមគ្នានេះ ដែលមានលោក ថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ហៅកាត់ថា ភាគី (ក) បានចុះកិច្ចសន្យារកស៊ីរួមគ្នាជាមួយខ្លួន វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ហៅកាត់ថា ភាគី(ខ)

ភាគី(ខ) បានចេញដើមទុនដូចជា ៖

១- បានប្រគល់ប្រាក់កក់ទៅឱ្យភាគី(ក) ចំនួន ៦០.០០០ ដុល្លាអាមេរិក គឺលើកទី១ ថ្ងៃទី៨-៦-១៩៩៧ ចំនួន ៣០.០០០ ដុល្លាអាមេរិក និង លើកទី២ ថ្ងៃទី២៥-៦-១៩៩៧ ចំនួន ៣០.០០០ ដុល្លាអាមេរិក ។

២- បានឱ្យប្រាក់ថ្លៃជួសជុលទៅភាគី (ក) ពីរលើកចំនួន ១២.៥០០ ដុល្លាអាមេរិកគឺ៖

- លើកទី១ ថ្ងៃទី ២២-១០-៩៧ ចំនួន ៨.០០០ដុល្លាអាមេរិក

- លើកទី២ ថ្ងៃទី ០៨-១២-៩៧ ចំនួន ៤.៥០០ដុល្លាអាមេរិក

៣- ដើម្បីឱ្យភាគី (ខ) នាំគ្រឿងចក្រចូលក្នុងទីតាំងធ្វើអាជីវកម្ម បានភាគី(ក) ឱ្យភាគី (ខ) ជួសជុលកែលំអកាមតម្រូវការអស់ប្រាក់ចំនួន ២០.០០០ ដុល្លាអាមេរិក ។

៤- ភាគី (ក) បានឱ្យភាគី (ខ) ចេញថ្លៃឈ្នួលទីតាំងសំរាប់ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ក្នុង១ខែចំនួន ៥.០០០ ដុល្លាអាមេរិក ។

សរុបទាំងអស់ចំនួន ៩៧.៥០០ដុល្លាអាមេរិក

រាល់ការប្រគល់ទៅឱ្យភាគី(ក) គឺលោក ឡាយ គឹមថង ជាប្រធានចាត់ការទូទៅនៃក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជាជាអ្នកទទួល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងតប ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកក្កដាឆ្នាំ១៩៩៨ របស់អ្នកស្រីកែវ គឹមសាន ជាមេធាវីតំណាងឱ្យឈ្មោះថង សិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលជាតំណាងក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជ បានចុះកិច្ចសន្យាជួលរោងចក្រតម្បាញទី២ ពីក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែ និងថាមពល (ចុះថ្ងៃទី១២-១០-៩៣) ហើយ ក្រសួងនេះបានចេញប្រកាសប្រគល់សិទ្ធិ និងការគ្រប់គ្រងផលិតកម្មអាជីវកម្ម លើរោងចក្រតម្បាញទី២ នេះ ជូនក្រុមហ៊ុន ថ្ងៃទី ០២-១១-៩៣ ។ បន្ទាប់មកក្រុមហ៊ុននេះ ដែលមានលោកថង សិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ជាតំណាងបានចុះកិច្ចសន្យាសហប្រតិបត្តិការរួមមួយ (Joint venture Agreement) ជាមួយលោកវ៉ាន់ ស៊ូអៀង គឺទាក់ទង និងខ្លឹមសារ នៃកិច្ចសន្យាសហប្រតិបត្តិការរួមនេះ នៅថ្ងៃទី០៨-៦-១៩៩៧ ជាភាសាអង់គ្លេស តែម្តង ដែលបង្កើតនូវវិវាទ ថ្ងៃនេះឡើង ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចតាមពាក្យសុំលេខ ០៣(យ) ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ៖

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ដែលមានតំណាង និងជាមេធាវីឈ្មោះការ សាវុត្ថ ចុះថ្ងៃទី ១៨-៥-១៩៩៨ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ហាមឃាត់ (TONGSTIT LELAPRATAK) និងឈ្មោះ (LAI KIM TONG) មិនឱ្យលក់ដូរផ្ទេរសិទ្ធិ បញ្ចាំ ជួល ឬ ធ្វើអំណោយ នូវទីស្នាក់ក្រុមហ៊ុនផ្ទះលេខ ៣១-៣៣ វិថីសម្តេច ចក្រីប៉ុន ផ្លូវលេខ ២០៨ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ព្រមទាំងចលនទ្រព្យ និងអចលនទ្រព្យ ដែលជាចំណែកភាគហ៊ុនរបស់ខ្លួនមាននៅក្នុង:

-ក្រុមហ៊ុន ពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា

-ក្រុមហ៊ុន ពិភពពាណិជ្ជជានារ៉ាប់រង

-រោងចក្រតម្បាញពិភពពាណិជ្ជ

-ក្រុមហ៊ុន ពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា ម៉ូធ័រចំកាត់

-ក្រុមហ៊ុន កម្ពុជាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

-រោងចក្រកម្ពុជា ដេយេធីងចំកាត់

-ក្រុមហ៊ុន K-N-T ទីផ្សារសុរាចំកាត់

-រថយន្តតូចធំ សំរាប់ជួល

ដែលមានអាស័យដ្ឋានផ្ទះលេខ ៣១-៣៣ វិថីសម្តេចចក្រប៉ុន ផ្លូវលេខ២០៨ សង្កាត់ បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។

រោងចក្រតម្បាញពិភពពាណិជ្ជភ្នំពេញ និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ ដែលមាននៅក្នុងរោងចក្រនេះ ដែលមានទីតាំងនៅផ្លូវជាតិ ៥ ភូមិឃ្លាំងសាំង សង្កាត់ឬស្សីកែវ ខណ្ឌឫស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ។

រថយន្តជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមហ៊ុន ពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា ម៉ូធ័រចំកាត់គឺ:

Fiat Panda 1.000 = 5 Units
Panda 4x4 = 5 Units
Uno Super 60 = 2 Units
Tipo SX = 2 Units

ទុកជាបណ្តោះអាសន្នសិន រង់ចាំតុលាការសម្រេចដល់រឿងអង្គសេចក្តី ។

៣- បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះវ៉ាន់ ស៊ូអៀង ដែលមានតំណាង និងជាមេធាវីឈ្មោះការ សាវុត្ថ ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន១.៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបបង់ប្រាក់២០០រៀល បូកសរុប ២.០០០រៀល ប្រាក់នេះ បានកាត់យកពីប្រាក់ ២.០០០រៀល ដោយដើមចោទបានបង់ទុកជាស្រេច ។

៤- បើគូភាគីណាមិនសុខចិត្តនឹងដីកាសម្រេចនេះ មានសិទ្ធិប្តឹងទាស់រយៈពេល ១៥ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលដំណឹងពីដីកាសម្រេចនេះតទៅ ។

បានឃើញ ដីកាសម្រេចកិច្ចការប្រញាប់លេខ ២៤ ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលសម្រេចៈ

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់ ចុះថ្ងៃទី ១០-៧-២០០១ របស់ឈ្មោះ ស៊ុ ដារ៉ាន់ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២- បដិសេធសំណូមពរ គ្រប់ចំណុចរបស់លោកវ៉ាន់ ស៊ូអៀង តំណាងដោយ លោកស្រីទិត សោភ័ណ ចោល ។

៣- សម្រេចដកចេញពី ដីកាសម្រេចតាមពាក្យសុំលេខ ០៣(ឃ) ចុះថ្ងៃទី២៨-៥-១៩៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញនូវផ្ទះលេខ ៣១ ផ្លូវ ២០៨ ក្រុម៥ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ឱ្យរួចផុតពីការហាមឃាត់ ។ ឯចលនទ្រព្យ និង អចលនទ្រព្យផ្សេងពីនេះ ទុកឱ្យស្ថិតនៅក្នុងការហាម ឃាត់នៃដីកាសម្រេចតាមពាក្យសុំលេខ ០៣(ឃ) ចុះថ្ងៃទី ២៨-៥-១៩៩៨ ដដែល ។

៤- បង្គាប់ឱ្យដើមចោទ បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ៤.០០០រៀល ។ ប្រាក់នេះបានកាត់យកពី ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីរបស់ដើមចោទ ដាក់ថវិការដ្ឋ និងចំណាយផ្សេងៗរួចហើយ ។

៥- ដីកានេះ សម្រេចសេចក្តី និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខមេធាវីលឹម ច័ន្ទប៊ុនកែវ តំណាងដើមចោទឈ្មោះ ស៊ុ ដារ៉ាន់ ចំពោះមុខលោកស្រី ទិត សោភ័ណ តំណាងឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀង បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍រយៈពេល២ខែ គិតពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

បានឃើញ សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១២(ឃ) ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ សម្រេចចំពោះមុខគូក្តី ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅៈ

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទ ដែលមានអ្នកទទួលសិទ្ធិមេធាវី ការ សាវុត្ថ ចុះថ្ងៃទី១៨-៥-១៩៩៨ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ទទួលពាក្យបណ្តឹងតប របស់ចុងចម្លើយ ថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលមានអ្នកទទួល សិទ្ធិមេធាវី កែវ គឹមសាន ចុះថ្ងៃទី២៨-៧-១៩៨៩ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោល ទាស់គតិច្បាប់ ។

៣- ទទួលស្គាល់មេធាវី ការ សាវុត្ថ ដែលជាអ្នកទទួលសិទ្ធិឱ្យដើមចោទឈ្មោះវ៉ាន់ ស៊ូអៀង តាមលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី១៨-០៥-១៩៩៨ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៤- ទទួលស្គាល់មេធាវី កែវ គឹមសាន្ត ដែលជាអ្នកទទួលសិទ្ធិពីចុងចម្លើយឈ្មោះថងសិទ្ធិ - លីឡាប្រាក់ថាក់ តាមលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី ២៤-០៦-១៩៩៨ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៥- ឱ្យមោឃៈភាពកិច្ចសន្យាធ្វើសហការអាជីវកម្ម និង គ្រប់គ្រងរវាងក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជ ថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ និងវ៉ាន់ ស៊ូអៀង ចុះថ្ងៃទី ០៨-០៦-១៩៩៧ ចោលចាប់ពីពេលនេះតទៅ ។

៦- បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយឈ្មោះថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលមានតំណាង និងជាមេធាវី ឈ្មោះ កែវ គឹមសាន្ត សងប្រាក់ចំនួន៩៧០០៧$ (ប្រាំបួនម៉ឺនប្រាំពីរពាន់ ប្រាំពីរដុល្លាអាមេរិក) ប្រាក់រៀលចំនួន ១.៦៧៣.០០០រៀល (មួយរយហុកសិបប្រាំពីរម៉ឺន បីពាន់រៀល) ការប្រាក់ចំនួន៥% ក្នុងមួយឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃទី០៨-៦-១៩៩៧ នៃចំនួនប្រាក់ដើមទាំងអស់រហូតដល់ថ្ងៃសងគ្រប់ចំនួន និងសងជំងឺចិត្ត ចំនួន ៤០.០០០$ (បួនម៉ឺនដុល្លាអាមេរិក) ទៅឱ្យដើមចោទឈ្មោះ វ៉ាន់ ស៊ូអៀងវិញ ចាប់តាំងពីសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។

បើឈ្មោះនេះ គ្មានប្រាក់សងត្រូវរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលមាននៅក្នុងដីកាសម្រេចតាម ពាក្យសុំលេខ០៣ (ឃ) ចុះថ្ងៃទី ២៨-៥-១៩៩៨ លក់ឡាយឡុងជានាសំណង បើវឹងទទឹងត្រូវដាក់គុក បង្ខំដល់រូបកាយចំនួន៨ខែ តាមមាត្រា១៣៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណី ។

៧- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន១.៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជី កាន់ហិបប្រាក់ចំនួន ២០០៛ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០៛ សរុប ៧.០០០៛ ពីចុងចម្លើយឈ្មោះថង សិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ មានតំណាងឈ្មោះ កែវ គឹមសាន្ត បានបង់ទុករួចជាស្រេច ។

៨-បង្គាប់ឲ្យ ថងសិទ្ធិលីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលមានតំណាងឈ្មោះ កែវ គឹមសាន្ត បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន១.៨០០រៀល រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះចំនួន៥.០០០៛ ប្រាក់នេះបានកាត់យកពីប្រាក់៧.០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួចជាស្រេច ។

កាលបើហួសឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់ ៧.០០០៛ នេះ ទៅឱ្យដើមចោទវិញ។

បង្គាប់ឲ្យឈ្មោះថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលមានតំណាងឈ្មោះកែវ គឹមសាន្ត បង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយលើប្រាក់ដើមចំនួន ៩៧.០០៧$ ប្រាក់រៀលចំនួន១.៦៣៧.០០០រៀល និងការប្រាក់ ៥% ក្នុងមួយឆ្នាំព្រមទាំងជំងឺចិត្តចំនួន ៤០.០០០$ ។ ប្រាក់នេះត្រូវដាក់ចូលថវិការដ្ឋចំនួន៨០% និងបានជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ២០% ។

៩- សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូភាគី សម្រេចបើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍កំណត់ ២ ខែ គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

បានឃើញ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ១៥(ឃ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់មេធាវី លោកស្រីកែវ គឹមសាន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹង សាលក្រមលេខ ១២(ឃ) ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ លើគ្រង់ចំណុចសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងមូល ។

បានឃើញ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១០(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចចំពោះមុខមេធាវី តំណាងឱ្យដើមចោទលោក ដូ ចាន់ធីរ៉ា កំបាំងមុខមេធាវីតំណាងឱ្យចុងចម្លើយលោកស្រី កែវ គឹមសាន ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅៈ

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី១៥-១០-៩៩ របស់ឈ្មោះកែវ គឹមសាន ជាមេធាវី ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់។

២-តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១២(ឃ) ចុះថ្ងៃទី២៣-០៩-៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញទុកជាបានការ ។

៣- សម្រេចកាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៣.០០០រៀល ដែលដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បានបង់ទុករួចហើយគឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន២៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន៤៥០ រៀល រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ៥.០០០រៀល និងចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការចំនួន ៥.០០០រៀល ។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៤-០៨-២០០០ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងឱ្យដើមចោទលោកជូ ចាន់ធីរ៉ា កំបាំងមុខមេធាវីតំណាងឱ្យចុងចម្លើយលោកស្រីកែវ គឹមសាន។ បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់លេខ៩៧ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់លោកថងសិទ្ធិ លីឡា ប្រាក់ថាក់ ប្តឹងមិនសុខចិត្ត នឹងសាលដីកា រដ្ឋប្បវេណីលេខ១០(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ សម្រេចចំពោះមុខមេធាវីតំណាងឱ្យដើមចោទលោកជូ ចាន់ធីរ៉ា និងមេធាវីតំណាងឱ្យ ចុងចម្លើយអ្នកស្រីកែវ គឹមសាន ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅះ

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់របស់មេធាវី កែវ គឹមសាន ចុះថ្ងៃទី១៦-១១-២០០០ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយខុស នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីកាលេខ ១០(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៤-០៨-២០០០ រ បស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការទាំងមូល ។

៣-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខមេធាវីតំណាងឱ្យដើមចោទ លោកជូ ចាន់ធីរ៉ា និងមេធាវីតំណាងឱ្យចុងចម្លើយ អ្នកស្រីកែវ គឹមសាន ។ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០ របស់លោកស្រីកែវ គឹមសាន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើត្រង់ចំណុច នៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី ១៤-០៥-២០០១ របស់លោកស្រីកែវ គឹមសាន

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី ២៨-០៦-២០០១ របស់លោកវ៉ាន់ ស៊ូអៀង

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ ថាៈ

សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី ២៨-១១-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវហើយ ។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សម្រេច ។

ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់លោកថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់

ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់លោកវ៉ាន់ ស៊ូអៀង

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវី លោកស្រី កែវ គឹមសាន បញ្ជាក់ថាៈ កាលពីថ្ងៃទី០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៧ ក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជកម្ពុជា តំណាងដោយលោកថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ បានព្រមព្រៀងជាមួយលោក វ៉ាន់ ស៊ូអៀង ចុះកិច្ចសន្យាធ្វើសហការ អាជីវកម្ម និង គ្រប់គ្រងក្រោយកិច្ចសន្យានោះរួចមក ។ លុះថ្ងៃទី១១-១២-៩៧ ស្រាប់តែក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែ និងថាមពល ចេញប្រកាសដកហូតទីតាំងពីភាគីកូនក្តីនាងខ្ញុំវិញ ហើយនៅថ្ងៃទី១៨-៥- ៩៨ ឈ្មោះវ៉ាន់ ស៊ូអៀង បែរជាមកប្តឹងភាគីកូនក្តីនាងខ្ញុំ ដោយពុំគោរពកិច្ចសន្យា ព្រោះតាមកិច្ចសន្យា ចុះថ្ងៃទី៨-៦-៩៧ ត្រង់ចំណុចទី១,៤,៦បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ហើយថា ទោះបើជារដ្ឋាភិបាលសម្រេចដកហូតសិទ្ធិគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ដោយប្រការនោះក៏ដោយក៏មិនផ្តល់សិទ្ធិឲ្យភាគី(ខ) ទាមទារការខាតបង់អ្វីពីភាគី(ក)ឡើយ ។ ដូច្នេះបើមានការខាតបង់ដោយប្រការណាមួយ ក្រោយពីចុះកិច្ចសន្យាគឺគូភាគី ត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាពុំមែន ត្រូវឱ្យភាគីម្ខាងប្តឹងទាមទារពីភាគីម្ខាងទៀតនោះទេ ។

ហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សម្រេចបដិសេធសាលដីកាលេខ១០(ឈ) ចុះថ្ងៃទី ២៤-០៨-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ចោលទាំងស្រុង ។ បដិសេធដីកាសម្រេចតាមពាក្យសុំលេខ ០៣(យ) ចុះថ្ងៃទី២៨-០៥-១៩៩៨ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាមោឃៈត្រង់ចំណុចឃាត់ផ្ទះលេខ៣១ និង៣៣ វិថីសម្តេចចក្រីប៉ុន សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ហើយប្រគល់ផ្ទះលេខ៣១ និង៣៣ ទៅឱ្យឈ្មោះស៊ូ ដាវ៉ាន់វិញ ។

បានស្តាប់សចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីលោក ជូ ចាន់ដារ៉ា បញ្ជាក់ថា : នៅថ្ងៃទី៨-៦-៩៧ កូនក្តីរបស់ខ្ញុំលោក វ៉ាន់ស៊ូអៀង និង លោកថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ តំណាងក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជបានព្រមព្រៀងគ្នាចុះកិច្ចសន្យាសហការអាជីវកម្ម ដែលជាកិច្ចសន្យាជួលទីតាំង ពីក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជមានរយៈពេលកំណត់ច្បាស់លាស់៥ឆ្នាំ និងកំរៃ ៦.០០០ដុល្លា ក្នុងមួយឆ្នាំ ដូចមាន កំណត់ក្នុងមាត្រា៨ និង៤ នៃកិច្ចសន្យា ។ ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី៨-៦-៩៧ ដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាមកបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ច ដូចជាៈ

-ប្រគល់ប្រាក់កក់គ្រប់ចំនួន ៦០.០០០ដុល្លា គឺ នៅថ្ងៃទី៨-៦-៩៧ចំនួន ៣០.០០០ដុល្លា និងនៅថ្ងៃទី២៥-០៧-៩៧ ចំនួន ៣០.០០០ដុល្លា ។

-ប្រគល់ប្រាក់ថ្លៃជួសជុលពីមុនចំនួន ១២.៥០០ដុល្លា គឺនៅថ្ងៃទី ២២-១០-៩៧ ចំនួន៨.០០០ ដុល្លា និងនៅថ្ងៃទី ០៨-១២-៩៧ ចំនួន ៤.៥០០ដុល្លា ទៅឲ្យក្រុមហ៊ុនពិភពពាណិជ្ជ ។

-បានចំណាយប្រាក់ជួសជុលកែលំអរោងចក្រឡើងវិញ អស់ចំនួន ១៩.៥០៧ដុល្លា ។

-បង់ប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែដំបូង ៥.០០០ដុល្លា។

-បង់ថ្លៃទឹកអគ្គីសនី ១.៦៧៣.០០០រៀល ។ សរុបចំណាយទាំងអស់៩៧.០០៧ដុល្លា និង ១.៦៧៣.០០០ រៀល ។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៨(ឈ) ចុះថ្ងៃទី ២៨-១១-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់សារណារបស់ភាគី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីនៃគូភាគី

-ក្រោយពីបានពិភាក្សា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣ ចុះថ្ងៃទី ២២-០១-២០០១ របស់អ្នកស្រីកែវ គឹមសាន មេធាវីរបស់ចុងចម្លើយ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូល អាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះ បានតាម មាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី។

យល់ឃើញថា ការដែលអ្នកស្រីកែវ គឹមសាន លើកឡើងក្នុងសារណា ចុះថ្ងៃទី១៤-៥-២០០១ ថា តាមប្រការ១៤-៦ នៃកិច្ចសន្យាសហការអាជីវកម្ម និងគ្រប់គ្រង ចុះថ្ងៃទី៨-៦-៩៧ បញ្ជាក់ថាៈ ទោះបីរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដកហូតសិទ្ធិគ្រប់គ្រងរោងចក្រដោយប្រការនោះក៏ដោយ ក៏មិនផ្តល់ សិទ្ធិឱ្យភាគី(ខ) ទាមទារការខាតបង់អ្វីពីភាគី (ក)បានឡើយ ហើយការខាតបង់ណាមួយក្រោយ ពីចុះកិច្ចសន្យា គូភាគីត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា ពុំមែនឱ្យភាគីម្ខាងប្តឹងទាមទារពីភាគីម្ខាងទៀតនោះទេ គឺជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះចុងចម្លើយបាន ជំពាក់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលរោងចក្ររបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែនិង ថាមពលតាំងពីមុនចុះកិច្ចសន្យា ថ្ងៃទី៨-៦-៩៧ ដោយដើមចោទពុំបានដឹង ដែលជាមូលហេតុធ្វើឱ្យរដ្ឋ សំរេចដកហូតយកទីតាំងនេះវិញ ។ ដូច្នេះដើមចោទពុំអាចទទួលខុសត្រូវលើការខាតបង់តាមប្រការ ១៤,៦ នៃកិច្ចសន្យា សហការអាជីវកម្ម និង គ្រប់គ្រងបានទេ ពីព្រោះការដកហូតទីតំណែងនេះ មិនមែនបណ្តាលមកពីការរកកំរៃ នៃការជួលអចលនវត្ថុទេ ។

- យល់ឃើញថា ការដែលតុលាការថ្នាក់ក្រោមសម្រេចដាក់គុកបង្ខំលើរូបកាយ លោកថងសិទ្ធិ លីឡាប្រាក់ថាក់ ដែលជានីតិបុគ្គលនោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ប៉ុន្តែដោយរឿងនេះជារឿងអង្គច្បាប់សុទ្ធសាធ ដូច្នេះ តុលាការកំពូល គប្បីសម្រេច ទុកជាមោឃៈ ដោយឥតបង្វិល ។

- យល់ឃើញថា ការដែលមេធាវីចុងចម្លើយ ក៏ដូចជាសារណារបស់ចុងចម្លើយដែរ ដែលលើកឡើងថា ការឱ្យជម្ងឺចិត្ត៤ម៉ឺនដុល្លាអាមេរិក មានចំនួនច្រើនហួសនោះ តុលាការកំពូល ដែលជំនុំជំរះ ពេលនេះ តែលើអង្គច្បាប់ ពុំមានសមត្ថកិច្ចសម្រេចបានឡើយ ពីព្រោះជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការអង្គសេចក្តី ។

- យល់ឃើញថា ពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ១២-០៦-២០០១ របស់លោកលឹម ច័ន្ទប៉ុនកែវ ជាមេធាវីរបស់អ្នកស្រី ស៊ី ដារ៉ាន់ ដែលសុំចូលជាតតិយជននោះ តុលាការកំពូលពុំមានសមត្ថកិច្ចជំនុំជំរះបានឡើយ ពីព្រោះតុលាការកំពូលជំនុំជំរះលើកទី១ តែលើអង្គច្បាប់ មិនពិនិត្យលើអង្គហេតុថ្មីទេ ។

- យល់ឃើញថាគូភាគី បានធ្វើសារណាជូនមកតុលាការកំពូលរួចហើយ ប៉ុន្តែពុំបានមកចូលរួមនាសវនាការនេះ មានតែមេធាវី នៃគូភាគី ដែលបានមកចូលរួម ដូច្នេះតុលាការកំពូលជំនុំជំរះកំបាំងមុខចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយលើកលែងតែចំណុចដាក់គុកបង្ខំលើរូបកាយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីកំបាំងមុខគូក្តី ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៣ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០១ របស់អ្នកស្រីកែវ គឹមសាន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹង គតិច្បាប់ខ្លះ ។

២- តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការ លើកលែងតែចំណុចដាក់គុកបង្ខំលើរូបកាយ ដែលត្រូវទុកជាមោឃៈដោយឥតបង្វិល ។

៣- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩.០០០រៀល ដែលលោកវ៉ាន់ ស៊ូអៀង បានបង់ជួសរួចហើយគឺ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន ៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះ ត្រូវកាត់ចំនួន៨០០រៀល សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប១៩.០០០រៀល ហើយតម្រូវឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់ ១៩.០០០រៀល នេះទៅដើមចោទវិញ ។

បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ពន្ធសមាមាត្រ តាមការកំណត់របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ។

៤- សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ ។